Karta modułu/przedmiotu

Wypełnia Zespół Kierunku							
	Nazwa modułu (bloku przedmiotów): **MODUŁ WYBIERALNY - Z ZAKRESU PSYCHOLOGII WYCHOWAWCZO-EDUKACYJNEJ**					Kod modułu: D	
	Nazwa przedmiotu: **POMOC PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNA**					Kod przedmiotu: D/47	
	Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej przedmiot / moduł: **INSTYTUT PEDAGOGICZNO-JĘZYKOWY**						
	Nazwa kierunku: **PSYCHOLOGIA**						
	Moduł: **psychologia wychowawczo-edukacyjna**						
	Forma studiów: **STACJONARNE**		Profil kształcenia: **PRAKTYCZNY**			Poziom studiów: **jednolite studia magisterskie**	
	Rok / semestr**: IV/8**		Status przedmiotu /modułu: **OBOWIĄZKOWY**			Język przedmiotu / modułu: **POLSKI**	
	Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	seminarium	inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć (godz.)	**30**	**30**				

Koordynator przedmiotu / modułu*	Dr Magdalena Gliniecka-Rękawik
Prowadzący zajęcia*	Dr Magdalena Gliniecka-Rękawik, dr Irena Sorokosz prof. uczelni, mgr Urszula Łopaciuk
Cel kształcenia przedmiotu / modułu	Celem zajęć jest zapoznanie studenta z zadaniami stojącymi przed poradniami psychologiczno-pedagogicznymi w Polsce. Zapozna się z zasadami funkcjonowania placówki, obiegiem dokumentacji oraz poszczególnymi formami udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej dzieciom, młodzieży oraz ich rodzinom. Student pozna narzędzia w pracy psychologa oraz zaznajomi się ze sposobami ewaluacji pracy psychologa w placówce publicznej. Będzie potrafił zaplanować pomoc psychologiczno-pedagogiczną oraz interwencję kryzysową wobec uczniów z różnymi trudnościami rozwojowymi i edukacyjnymi. Student zostanie zapoznany z aktualnymi przepisami prawnymi regulującymi funkcjonowanie poradni psychologiczno-pedagogicznej.
Wymagania wstępne	znajomość podstawowych zagadnień z psychologii rozwoju

** Zmiany koordynatora przedmiotu oraz prowadzącego zajęcia dokonuje Dyrektor Instytutu po akceptacji Prorektora ds. Kształcenia. Nowy koordynator przedmiotu oraz prowadzący przedmiot potwierdza zapoznanie się z treściami zawartymi w karcie przedmiotu.*

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Nr efektu uczenia się/ grupy efektów	Opis efektu uczenia się	Kod kierunkowego efektu uczenia się

01	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu zadania stojące przed publiczną poradnią psychologiczno-pedagogiczną, zna i rozumie zasady udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej, specyfikę i procesy zachodzące podczas udzielania pomocy psychologiczno – pedagogicznej, w tym wpływ osób badających; przepisy oświatowe regulujące uprawnienia i obowiązki psychologa w pracy z klientem.	PS_W01 PS_W06 PS_W09
02	Student potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę - wykonywać zadania typowe dla działalności zawodowej psychologa, w tym zdefiniować i zastosować w praktyce różne formy udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz interwencji kryzysowej; w oparciu o zdobytą wiedzę potrafi wybrać i zastosować właściwy dla okres rozwoju dziecka sposób postępowania w celu rozpoznania etapu rozwoju oraz dobrać środki i metody pracy w celu efektywnego usprawnienia jego rozwoju.	PS_U03 PS_U06 PS_U08
03	Student jest gotów do postępowania odznaczającego się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w planowaniu działań mających na celu rozpoznanie problemu klienta i działań niwelujących trudności rozwojowe.	PS_K02 PS_K06

TREŚCI PROGRAMOWE
Wykład
Podstawowe zadania realizowane przed poradniami psychologiczno-pedagogicznymi. Udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej: na czym polega, zasady pierwszego kontaktu z klientem. Proces pomagania w kontakcie indywidualnym. Pomocne zachowania osoby pomagającej. Współpraca zespołu psychologów, pedagogów, logopedów i innych specjalistów w procesie pomocy dzieciom, młodzieży i ich rodzinom. Formy udzielania pomocy psychologicznej w poradni publicznej. Grupowe metody pomocy psychologiczno – pedagogicznej - dynamika i struktura procesu grupowego. Podstawowe narzędzia w pracy psychologa w poradni Zjawiska występujące w trakcie pomagania: opór. Formy. Rozumienie i traktowanie oporu z różnych perspektyw teoretycznych. Ewaluacja pracy psychologa: ankietowanie, jakość udzielanej pomocy psychologiczno-pedagogicznej Aktualny stan prawny oraz wynikające z zaleceń ministerialnych zasady diagnozy i terapii uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się Pomoc psychologiczno-pedagogiczna a interwencja kryzysowa
Ćwiczenia
Werbalne i pozawerbalne budowanie relacji. Radzenie sobie z procesami występującymi w toku pomagania pacjentowi: trzymanie wizji przymusu w sięganiu po pomoc, przeniesienie, przeciwprzeniesienie, opór. System wsparcia diagnosty, superwizja. Przygotowanie dokumentacji dla Zespołu Orzekającego-analiza przypadków Konsultacja psychologiczna, porada psychologiczna, psychoedukacja, interwencja psychologiczna. Opiniowanie a orzecznictwo. Podsumowanie zebranych umiejętności i nabytych kompetencji.
Laboratorium
Projekt
Seminarium
Inne

Literatura podstawowa*	Frydrychowicz A. (2006). *Jakość pracy poradni psychologiczno-pedagogicznej. Mierzenie, budowanie systemu, zarządzanie*. Warszawa, CMPPP Kargulowa A. (2005). *O teorii i praktyce poradnictwa*, Warszawa, Wyd. Naukowe PWN. Drabik-Podgna V. (2007). *Poradnictwo między etyką a praktyką*. Kraków, Impuls. Murgatroyd S. (2000). *Poradnictwo i pomoc*. Poznań, Wydawnictwo Zysk i **S**-ka. Okun B. (2002). *Skuteczna pomoc psychologiczna*. Warszawa, Instytut Psychologii Zdrowia PTP. Skałbania B. (2009). *Poradnictwo pedagogiczne*. *Przegląd wybranych zagadnień*. Kraków, Impuls.
Literatura uzupełniająca*	Materiały szkoleniowe dostępne na stronach Instytutu Badań Edukacyjnych http://www.ibe.edu.pl Materiały szkoleniowe dostępne na stronach Ośrodka Rozwoju Edukacji http://www.ore.edu.pl/ Wybrane ustawy Ministerstwa Edukacji Narodowej 1. Vasta, R., Haith, M.M., Miller, S.A. (1995*). Psychologia dziecka*. Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne 2. Frydrychowicz, A. (1996). *Rysunek rodziny. Projekcyjna metoda badania stosunków rodzinnych*. Warszawa. 3. Frydrychowicz A., Koźniewska, E. Sobolewski (2004). *Testy psychologiczne i pedagogiczne w poradnictwie*. Przewodnik metodyczny. 4. Ziemski, S. (1972). *Problemy dobrej diagnozy*. Warszawa: Wiedza Powszechna.
Metody kształcenia stacjonarnego	Wykład z prezentacją multimedialną Metody aktywizujące, elementy warsztatowe, filmy szkoleniowe, analizy przypadków, gry symulacyjne.
Metody kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	

* *Literatura może być zmieniona po akceptacji Dyrektora Instytutu*

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się/grupy efektów
Aktywne uczestnictwo w zajęciach, wypowiedzi w trakcie zajęć, praca indywidualna i grupowa. Analiza sytuacji problemowej		01, 02, 03
Opracowanie prezentacji na wskazany temat.		01, 02, 03
Test egzaminacyjny		01, 02
Formy i warunki zaliczenia	Egzamin testowy. Ćwiczenia – aktywność podczas ćwiczeń, opracowanie prezentacji.	

NAKŁAD PRACY STUDENTA			
Rodzaj działań/zajęć	Liczba godzin		
	Ogółem	W tym zajęcia powiązane z praktycznym przygotowaniem zawodowym	W tym udział w zajęciach przeprowadzanych z wykorzystani

			em metod i technik kształcenia na odległość
Udział w wykładach	30	-	-
Samodzielne studiowanie	10		
Udział w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych, warsztatach, seminariach	30	20	
Samodzielne przygotowywanie się do ćwiczeń	15	10	
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	20	20	
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	15	10	
Udział w konsultacjach	5		
Inne			
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	125	60	
Liczba punktów ECTS za przedmiot	**5**		
Liczba punktów ECTS związana z zajęciami praktycznymi	**2,4**		
Liczba punktów ECTS związana z kształceniem na odległość (kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość)[1]	**0**		
Liczba punktów ECTS za zajęciach wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	**3,4**		

[1] W przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne metody i techniki kształcenia na odległość mogą być wykorzystywane pomocniczo